

АНАЛИЗ НА ПОСЛЕДНИТЕ ИЗМЕНЕНИЯ В ЗЕС

Част II

Голяма част от промените в ЗЕС се отнася до цените и общите условия на предприятията. Съществени промени се съдържат и по отношение на защита интересите на потребителите и личните им данни.

В този аспект са налице и множество нови правомощия на КРС.

ЦЕНИ

Чл. 216. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/ или услуги, определят цени съобразно търсенето и предлагането при осигуряване на равнопоставеност на потребителите, категориите крайни потребители, обема на трафика и други условия, свързани със свободата на договаряне.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да предлагат ценови пакети за услуги, като се осигурява право на потребителя за ползване на услуги, необвързани в пакет по цени, извън ценовия пакет.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да предлагат отстъпки за ползвани услуги при публично известни условия, когато се ползват от всеки, който отговаря на предварително оповестените условия за тяхното предоставяне.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, представят цените на дребно за сведение в комисията в тридневен срок преди влизането им в сила.

(5) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, публикуват цените на страниците си в интернет или на достъпно място за потребителите.

Чл. 217. (1) Комисията може да регулира цени на електронни съобщителни услуги, когато с решение, прието по реда на този закон, е наложено задължение за предприятие със значително въздействие на съответен пазар за ценови ограничения и/ или разходоориентираност.

(2) В случай че в този закон е предвидено че предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цени при спазване принципа на разходоориентираност или покриващи разходите и ако тези предприятия не определят помежду си цените, те се определят от комисията. Предприятията представят в комисията предложенията с определените от тях цени заедно с документите по тяхното ценообразуване. В случай че представените от предприятията цени не отговарят на изискванията на този закон, комисията връща цените за преработване в едномесечен срок. В случай че в срока по предходното изречение предприятията не преработят цените или не докажат тяхното съответствие с изискванията на закона, комисията налага ценови ограничения по един от следните методи:

1. ограничаване нарастването на цените до предварително определен ценови праг;
2. сравнителен анализ между определените от предприятията цени и цените за аналогична услуга, прилагана в държавите - членки на Европейския съюз.

Чл. 218. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/ или услуги, на които е наложено специфично задължение за разходоориентираност и система за определяне на разходите, представят в комисията подробна информация за разходите по съответните услуги ежегодно в срок до 4 месеца след приключване на финансовата година.

Чл. 219. (1) Предприятията по чл. 217, ал. 1, представят цените на регулираните електронни съобщителни услуги в комисията един месец преди публикуването им заедно с документите за тяхното ценообразуване.

(2) Предприятията по чл. 217, ал. 1 представят цените на временни промоционални пакети, включващи регулирани електронни съобщителни услуги, в комисията две седмици преди публикуването им заедно с документите за тяхното ценообразуване.

(3) В случай че цените не отговарят на наложените специфични задължения, комисията ги връща на предприятията по ал. 1 за преработване в едномесечен срок.

(4) Комисията може да поиска веднъж на 6 месеца от предприятията по чл. 218 да докажат разходоориентираността на цените, като даде за това едномесечен срок на съответното предприятие.

(5) В случай че в едномесечния срок по ал. 3 или 4 предприятията по ал. 1 не преработят цените или съответно не докажат разходоориентираността им, комисията може да определи ценови ограничения съобразно наложените специфични задължения или предвиденото в закона за срок до 6 месеца.

(6) Предприятията по чл. 217, ал. 1 определят цени на услугите, които отговарят на следните условия:

1. да не съдържат елементи на ценообразуване, основаващи се единствено на значителното въздействие на предприятието върху съответния пазар;
2. да не съдържат отстъпки, които нарушават възможностите за конкуренция от страна на други предприятия, предоставящи съответната електронна съобщителна услуга;
3. да не създават предимства за отделни потребители на същата или сходна електронна съобщителна услуга;
4. да не са под нивото на разходите за предоставянето им;
5. да не създават ценова преса.

Чл. 220. (1) Комисията може да налага ценови ограничения и изисквания за разходоориентираност по отношение на цените за достъп и взаимно свързване на предприятия със значително въздействие на съответния пазар на едро.

(2) При налагане на ценови ограничения по ал. 1 комисията може да използва методи, като:

1. ограничаване нарастването на цените на услугите до предварително определен ценови праг;
2. сравнителен анализ между определените от предприятието цени и цените за същите услуги на сравними конкуренти пазари на други държави - членки на Европейския съюз;
3. определяне на план за постепенно намаляване на цените за определен период от време, след което нивото на цените трябва да достигне до предварително определено ниво;
4. определяне на цени на едро въз основа на цените на услуги, предоставяни на вертикално свързан пазар на дребно, намалени с разходите, присъщи за реализиране на услугите на пазара на дребно.

(3) Разходоориентираните цени се определят от предприятията в съответствие със система за определяне на разходите, когато това е предвидено по реда на този закон и е наложено с решение на комисията.

Чл. 221. (1) Комисията може да регулира цени на пазар на дребно на електронни съобщителни услуги, предлагани от предприятия със значително въздействие върху съответен пазар на дребно, при условията и по реда на този закон, когато прецени, че налагането на специфични задължения по глава десета няма да доведе до постигане на целите по чл. 4.

(2) Комисията може да наложи на предприятия със значително въздействие върху съответния пазар на дребно специфичните задължения по чл. 166, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5.

(3) Комисията с цел защита на крайните потребители и стимулиране на ефективна конкуренция може да наложи на предприятията по ал. 1 едно или някои от следните задължения:

1. ограничаване нарастването на цените на пазари на дребно до предварително определен ценови праг;
2. контрол на индивидуални тарифи;
3. определяне на цени на пазари на дребно, ориентирани към разходите;
4. определяне на цени, ориентирани към цени за едни и същи или сходни услуги на сравними съответни пазари на държавите - членки на Европейския съюз.

(4) Задълженията, наложени по ал. 3, са пропорционални, обосновани и се основават на характера на установения проблем, и могат да включват изисквания към предприятията по ал. 1:

1. да не налагат необосновано високи цени или
2. да не налагат цени, които пречат конкуренцията или навлизането на други предприятия на съответния пазар; или
3. да не въвеждат предпочитания към определени крайни потребители; или
4. да не прилагат необосновано обвързване на услуги.

Чл. 222. (1) Комисията може да изисква от предприятията по чл. 217, ал. 1 да разработят и приложат система за определяне на разходите, когато това е необходимо за постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5.

(2) Предприятията по ал. 1 в 6-месечен срок от налагане на задължението по ал. 1 представят на комисията проект на система за определяне на разходите. Комисията след консултации с предприятията може да изисква принципите и основните категории, по които са групирани разходите, и основните правила за тяхното разпределение.

(3) След консултации с предприятията по ал. 1 комисията може да изиска изменения и допълнения в проекта на системата за определяне на разходите, които не застрашават финансовата жизнеспособност на предприятието по ал. 1.

(4) Комисията одобрява системата за определяне на разходите в тримесечен срок след представянето ѝ по ал. 2, като може да даде задължителни указания на предприятията по ал. 1 да изменят системата за определяне на разходите.

(5) Предприятията по ал. 1 осигуряват публична достъпност на принципите и основните категории, по които са групирани разходите, и основните правила за тяхното разпределение и предоставят информацията безвъзмездно при поискване.

(6) Предприятията по ал. 1 публикуват годишен доклад с анализ за изпълнение на задължението за разходоориентираност на обществените електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(7) Предприятията по ал. 1 и/или комисията могат мотивирано да инициират промяна в системата за определяне на разходите по реда на този член.

(8) Комисията ежегодно назначава проверки на прилагането на системата за определяне на разходите, които се извършват от независим одитор. Резултатите от одита са публично достъпни.

Чл. 224. Цените на електронните съобщителни услуги по глава единадесета се определят от предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, в съответствие с методиката по чл. 195, ал. 1.

Чл. 224а. Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, които включват възможността за осъществяване на международни повиквания, определят цени на повикванията към и от Европейското телефонно номерационно пространство в размер

не по-висок от средната цена за международни повиквания от и към държавите - членки на Европейския съюз, прилагана от същото предприятие.

ЗАЩИТА НА ИНТЕРЕСИТЕ НА КРАЙНИТЕ ПОТРЕБИТЕЛИ

Изисквания към общите условия на операторите

Чл. 225. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на крайни потребители, спазват принципите за прозрачност и равнопоставеност съобразно вида на използваната технология, категориите абонати, обема на трафика и начина на плащане и не допускат предимства за отделни крайни потребители или група потребители при едни и същи услуги.

Чл. 226. (1) Предприятията, предоставящи свързване към обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществени електронни съобщителни услуги, изготвят общи условия на договора с крайните потребители в случаите, когато практически е неприложимо сключването само на индивидуални договори.

(3) Общите условия са неразделна част от индивидуалния договор между предприятието и крайния потребител.

(4) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, предлагат на потребителите възможност за сключване на договор с първоначален срок не по-дълъг от две години.

(5) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, предлагат на потребителите възможност да сключат договор със срок до една година.

(6) Независимо от срока на договора, условията и процедурите за прекратяване на договора между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, и техните абонати не са пречка за смяна на предприятието, предоставящо услугите.

Чл. 227. (1) Общите условия на договора с крайните потребители съдържат най-малко:

1. идентификационни данни на предприятието;
2. телефон (факс, електронен адрес), адрес за контакти;
3. видове, описание и качество на услугите, включително:
  - а) информация за това, дали се предоставя достъп до услуги за спешни повиквания и информация за местоположението на викация краен потребител, както и за наличие на ограничения за предоставяне на услуги за спешни повиквания;
  - б) информация за други условия, които ограничават достъпа до и/или ползването на услуги и приложения;
  - в) предлаганото минимално ниво на качество на услугите като срок за първоначално свързване и когато е целесъобразно, други параметри за качеството на услугата, определени от комисията по чл. 236а;
  - г) информация за процедури, въведени от предприятията с цел измерване и управление на трафика, така че да се избегне претоварване на отделни връзки в мрежата, както и информация за това, как тези процедури биха повлияли върху качеството на услугата;
  - д) услуги за поддръжка и услуги по обслужването на клиенти, както и начини за достъп до тези услуги;
  - е) ограничения, наложени от предприятието за използването на предоставените крайни електронни съобщителни устройства;
4. условия и срокове за заплащане на предлаганите услуги;
6. специални мерки за хора с увреждания;
7. права и задължения на предприятието и крайните потребители;
8. начини за получаване на актуална информация за цени на предлаганите услуги, всички приложими тарифи и такси за поддръжка, предлаганите начини на плащане и всички разлики в разходите, произтичащи от различните начини на плащане;

9. процедури за разглеждане и произнасяне по жалби, молби и предложения на крайните потребители, както и начини за извънсъдебно разрешаване на спорове във връзка с договора;

10. отговорности при неизпълнение на договора;

11. условия и ред за спиране предоставянето на услугата или услугите при неплащане на дължимите суми или при договорни нарушения от страна на крайните потребители или предприятието, свързани с ползване на услугата или услугите;

12. условия и ред за прекратяване на договора от страна на абоната;

13. условия и ред за договаряне,

определяне на размера и изплащане на обезщетения и възстановяване на суми, приложими при неизпълнение на договорени нива за качество на услугата;

14. условия и ред за договаряне, определяне на размера и изплащане на обезщетения, включително неустойки, дължими от предприятието на абонатите, в случай че предприятието е осъществило пренасяне на номера без съгласието на абоната и/или в нарушение на установените процедури за осъществяване на преносимостта на номерата;

15. възможностите и условията за включване на необходимите основни и допълнителни данни за абоната в телефонен указател по чл. 182, ал. 1, т. 4 и предоставянето им на предприятия, които изготвят и публикуват телефонни указатели и/или предоставят телефонни справочни услуги;

16. действия, които предприятието може да предприеме при заплахата или в отговор на инциденти, свързани със сигурността или целостта на мрежата;

17. информация, свързана с използването на електронни съобщителни мрежи и услуги за извършване на незаконни дейности или за разпространение на вредно съдържание и със средствата за защита срещу рискове за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни във връзка с предоставяната от предприятието услуга.

(2) Общите условия съдържат задължения на предприятието за:

1. предварително уведомяване за прекъсване или влошено качество на услугите при извършване на профилактични прегледи, ремонти или поради развитие на електронната съобщителна мрежа и/или информационните му системи, както и за сроковете на прекъсването или влошаването на качеството на услугата;

2. уведомяване на крайните потребители за изменения на общите условия в срок не по-кратък от един месец преди влизането им в сила;

3. поддържане на услуги за наблюдение и контрол на разходите от страна на абоната, когато такива са договорени или такова задължение е наложено по реда на чл. 237а, включително предизвестие преди достигане на определена финансова граница на потребление;

4. предварително уведомяване на крайния потребител при искане за достъп до негови помещения;

5. публично оповестяване на адрес и/или телефон за контакт при повреди и за предоставяне на информация;

6. осигуряване на безплатен достъп до услугите за спешни повиквания при предоставяне на обществени телефонни услуги до прекратяване на договора по реда на общите условия;

7. предоставяне на информация за възможността за използване на функциите на електронната съобщителна мрежа при предоставяне на обществени телефонни услуги "идентификация на линията на викация" и "идентификация на свързаната линия";

8. съхраняване за определен срок на данните, необходими за разплащанията;

9. уведомяване на крайните потребители не по-късно от един месец от изтичане на срока на индивидуалните договори с тях.

(3) Предприятията разработват и публикуват ценова листа на услугите, в която са посочени цени на предлаганите услуги, ценови пакети или тарифи, и условия за тяхното ползване.

(4) Условията по ал. 1 и 2 следва да бъдат съставени от предприятията ясно, изчерпателно и в леснодостъпна за абонатите форма.

(5) Комисията може да дава задължителни указания на предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, относно спазването на ал. 4.

Чл. 228. (1) Индивидуалният договор при общи условия между предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, и крайния потребител съдържа най-малко:

1. идентификационни данни на крайния потребител;
2. телефон (факс, електронен адрес) и адрес на крайния потребител;
3. вид и описание на услугите;
4. срок на договора и условия за подновяване и прекратяване на услугите и на договора, включително:
  - а) изисквания за минимално потребление или минимална продължителност за възползване от промоционални условия;
  - б) такси, свързани с преносимостта на номера и други идентификатори;
  - в) неустойки и обезщетения, свързани с прекратяване на договора, включително възстановяване на направени разходи по отношение на крайни електронни съобщителни устройства;
  - г) едностранно прекратяване на договора от страна на абоната с едномесечно предизвестие;
5. цени, ценови пакети или тарифи, условия и срокове на плащане;

(2) Условията по ал. 1 следва да бъдат съставени ясно, изчерпателно и в леснодостъпна за абонатите форма.

(3) Индивидуалният договор при общи условия влиза в сила в 7-дневен срок след сключването му, освен ако абонатът изрично не е заявил писмено желание договорът да влезе в сила незабавно.

(4) Липсата на заявено желание на абоната по ал. 3 за незабавно влизане в сила на договора не може да бъде основание предприятието да откаже сключване на договор. Изключение от това изискване се допуска в случаите, когато при подписване на договора се предоставят и крайни устройства.

(5) В срока по ал. 3, когато е приложим, абонатът има право едностранно да прекрати договора, без да дължи неустойки.

(6) Комисията може да дава задължителни указания на предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, относно спазването на ал. 1 и 2.

Чл.229. (1) Когато предприятията предоставят електронни съобщителни услуги само въз основа на индивидуален договор с крайните потребители, договорът съдържа условията по чл. 227, ал. 1 и 2 и чл. 228, които следва да бъдат съставени ясно, разбираемо и в леснодостъпна за абонатите форма.

(2) Комисията може да дава задължителни указания на предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, относно спазването на ал. 1.

Чл. 229а. (1) Срочен договор може да бъде продължен само при изрично писмено съгласие на абоната относно условията за продължаване. При липса на такова съгласие след изтичане срока на договора той се преобразува в безсрочен при същите условия. Абонатът има право да прекрати безсрочния договор с едномесечно предизвестие, без да дължи неустойки за това.

(2) Нищожни са всички уговорки, които противоречат на ал. 1.

Чл. 230. (1) Общите условия или измененията им се публикуват от предприятията на страницата им в интернет и се представят на видно място в търговските им обекти или по друг подходящ начин в срок не по-късно от 30 дни преди влизането им в сила.

(2) При изменение на общите условия, не по-късно от 30 дни преди влизането им в сила предприятието уведомява абоната за измененията по подходящ начин.

(3) Всеки абонат при изменение на общите условия по инициатива на предприятието има право да прекрати индивидуалния договор без санкции в срок до един месец от влизането им в сила. Разпоредбата на предходното изречение не се прилага, когато измененията не засягат услуги, ползвани от абоната.

(4) Комисията може да определи начина и формата на предизвестие по ал. 2.

Чл. 231а. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са задължени да публикуват на страницата си в интернет, на видно място в търговските си обекти и по друг подходящ начин прозрачна, сравнима, уместна и актуална информация най-малко за:

1. общите условия на договора с крайните потребители, когато е приложимо;

2. наименование, адрес и телефон за контакти с предприятието;

3. предлагани услуги:

а) вид на предлаганите услуги;

б) стандартни тарифи, включително предоставяните услуги и съдържанието на всеки тарифен елемент, като такса за достъп, потребителски такси, такси за поддръжка; прилаганите стандартни отстъпки, специални и целеви тарифни схеми, допълнителни такси и разходи във връзка с крайни електронни съобщителни устройства;

в) политики за компенсации и възстановяване на разходи, включително подробно описание на предлаганите схеми за компенсации и възстановяване на разходите;

г) предлагани видове услуги по поддръжка;

д) стандартни договорни условия, включително минимален срок на договора, прекратяване на договора и процедури и такси, свързани с преносимостта на номерата и други идентификатори, ако е приложимо;

4. процедури за уреждане на спорове, включително разработените от предприятията;

5. информация относно правата на крайните потребители във връзка с универсалната услуга, включително при необходимост устройствата и услугите във връзка с чл. 198, ал. 1, чл. 257 и чл. 134, ал. 1.

(2) Информацията по ал. 1 се публикува в ясна, разбираема и леснодостъпна форма.

(3) Комисията може да определи допълнителни изисквания по отношение на формата, в която да се публикува информацията по ал. 1.

Чл. 231б. (1) Комисията самостоятелно или чрез възлагане осигурява предоставянето на интерактивни ръководства или други подобни способи, когато на пазара не се предлагат такива безплатно или на разумна цена, които да дават възможност на крайните потребители да направят самостоятелна оценка на стойността на алтернативни схеми на предлагане.

(2) В случай че комисията е възложила предоставянето на интерактивни ръководства или други подобни способи по ал. 1, изпълнителят има право да ползва безплатно информацията, публикувана от предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

Чл. 231в. (1) Комисията може да наложи на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да публикуват на страницата си в интернет и да уведомяват по подходящ начин абонатите си за:

1. приложими тарифи за абоната относно номер или услуга, които подлежат на определени ценови условия; по отношение на определени категории услуги комисията

може да изиска информацията да се предоставя непосредствено преди осъществяване на повикването;

2. изменения по отношение на достъпа на абоната до услуги за спешни повиквания или информацията за местоположението на викация във връзка с услугата, за която те са сключили абонаментен договор;

3. изменения в условията, които ограничават достъпа на абоната до и/или ползването на услуги и приложения, когато такива условия са разрешени съгласно националното законодателство;

4. процедури, въведени от предприятието с цел измерване и управление на трафика, така че да се избегне претоварване на отделни връзки в мрежата, както и информация за това, как тези процедури биха повлияли върху качеството на услугата;

5. правата на абонатите да определят дали да включат, или не личните си данни в телефонен указател и други допълнителни данни в съответствие с чл. 258;

6. продукти и услуги, предназначени за абонатите с увреждания.

(2) За постигане на целите по чл. 4 преди налагане на задълженията за уведомяване по подходящ начин на абонатите по ал. 1 комисията може да насърчи мерки за саморегулиране или съвместно регулиране, договорени между предприятията.

Чл. 231г. (1) Комисията може да задължи предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да разпространяват безплатно информация от обществен интерес на съществуващи и нови абонати като:

1. най-разпространените начини на използване на електронни съобщителни услуги за извършване на незаконни дейности или разпространяване на вредно съдържание, по-специално когато то може да засегне правата и свободите на други лица, включително нарушаване на авторското право и сродните му права, и правните последици от тях;

2. средствата за защита срещу рисковете за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни при ползването на електронни съобщителни услуги.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя от предприятията на абонатите чрез обичайно използваните средства за комуникация.

Чл. 232. (1) Предприятията, предоставящи универсална услуга, представят за съгласуване в комисията общи условия на договорите с крайните потребители за тази услуга в срок не по-кратък от 30 дни преди започване на предоставянето на услугата.

(2) В случай че общите условия не съответстват на изискванията на чл. 227, в 14-дневен срок от представянето им комисията уведомява предприятията по ал. 1, като дава указания и срок за отстраняване на несъответствията.

(3) След отстраняване на несъответствията предприятията по ал. 1 внасят общите си условия в комисията.

(4) Комисията съгласува общите условия на предприятията, предоставящи универсална услуга, в 14-дневен срок от първоначалното им внасяне или от привеждането им в съответствие с указанията по ал. 2.

(5) Предприятията по ал. 1 публикуват на страницата си в интернет и предоставят в търговските си обекти общите условия на договора с крайните потребители в 7-дневен срок след съгласуването им от комисията през целия период на дейността си.

Чл. 233. (1) Изменение или допълнение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на предприятието или на комисията.

(2) Изменение или допълнение на общите условия по инициатива на предприятието се извършва по реда на чл. 232, ал. 2.

(3) Изменение или допълнение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на комисията с цел защита на интересите на крайните потребители. В този случай комисията дава задължителни указания на предприятието за съответните изменения.

Чл. 234. (1) Комисията може да разработва типови общи условия на договорите между предприятията и крайните потребители, които публикува на страницата си в интернет.

(2) Предприятията по чл. 226, ал. 1 могат да разработват общите си условия в съответствие с типовите общи условия по ал. 1.

Чл. 235а. (1) Комисията може да задължи предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да публикуват сравнима, подходяща и актуална информация относно качеството на услугите си и относно мерките, които са предприели за осигуряване на равнопоставеност по отношение на достъпа за крайните потребители с увреждания.

(2) Комисията налага задължението по ал. 1 след провеждане на консултации със заинтересованите страни.

(3) Предприятията предоставят при поискване информацията по ал. 1 на комисията, преди тя да бъде публикувана.

Чл. 236. Комисията може да определя параметри за качеството на обществените електронни съобщителни услуги, които да бъдат измервани, както и съдържанието, формата и начина на публикуване на информацията, включително възможни механизми за сертифициране на качеството, с цел гарантиране достъпа на крайните потребители, включително на крайните потребители с увреждания, до сравнима, надеждна, изчерпателна, разбираема и актуална информация относно качеството на предоставяните услуги.

Чл. 236а. (1) Комисията може да определя за предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, минимални изисквания за качеството на услугите, свързани с предотвратяване влошаването на услугата и затрудняване или забавяне на трафика по мрежите.

(2) Преди да вземе решение за определяне на минимални изисквания за качеството на услугата, комисията изпраща на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения проект на решение, който включва минималните изисквания за качеството на услугата, резюме на мотивите за решението и предложени начин за действие.

(3) Комисията приема решение, като отчита в най-голяма степен получените забележки и препоръки от Европейската комисия.

Чл. 237. (1) Предприятията предприемат всички необходими мерки във възможно най-голяма степен да осигурят наличието на обществени телефонни услуги, предоставяни чрез обществени електронни съобщителни мрежи, в случай на значителни повреди на мрежата или в случай на непреодолима сила.

(2) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, предприемат всички необходими действия за осигуряване на непрекъснат достъп до услугите за спешни повиквания.

Чл. 237а.(1) Комисията може да наложи на предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги и/или достъп до обществени електронни съобщителни мрежи, да осигуряват на крайните потребители всички или някои от допълнителните възможности, посочени в чл. 198, ал. 1 и/или чл. 257, ал. 1, при наличие на техническа възможност и икономическа целесъобразност. При анализ на техническата възможност и икономическата целесъобразност комисията отчита очакваното въздействие върху предприятието, на което се налага задължението.

(2) Начинът за ползване на възможностите по ал. 1 се определя в Общите условия за взаимоотношенията между предприятието и крайните потребители.

(3) Комисията при отчитане на осигурения достъп на крайните потребители до възможностите по чл. 198, ал. 1 и/или чл. 257, ал. 1 и след провеждане на консултации по чл. 37 може да вземе решение да не наложи задължения по ал. 1 или да отмени

наложените задължения на територията на цялата страна или на част от нея, когато установи, че има осигурен достъп до такива възможности.

Чл. 237б. Комисията може да определя изисквания към предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, за осигуряване на крайните потребители с увреждания:

1. достъп до електронни съобщителни услуги, включително услугите за спешни повиквания и услуги със социална значимост, достъпни чрез номерата от номерационен обхват 116, равностоен на достъпа, предоставян на мнозинството крайни потребители, и
2. възможност за избор на предприятия и услуги, който е на разположение на мнозинството крайни потребители.

Чл. 237в. Предприятията, получили разрешения за ползване на номера в номерационния обхват за хармонизирани номера при хармонизираните услуги със социална значимост, предприемат мерки за популяризиране на тези номера с цел насърчаване предоставянето на услугите, за които тези номера са резервирани.

Чл. 238. (1) В случай че предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, не изпълни свое задължение по тази глава, засегнатите крайни потребители могат в срок до два месеца да отправят писмена жалба до комисията за разглеждане и решаване.

(2) За крайни потребители се смятат и лица с постоянно местоживееене в друга държава – членка на Европейския съюз, които ползват услугите на предприятие по ал. 1, установено на територията на Република България.

(3) Жалбата по ал. 1 трябва да съдържа точно описание на всички обстоятелства, предизвикали жалбата, и подпис на лицето.

Чл. 239. (1) В 7-дневен срок от получаване на жалбата комисията разпорежда извършване на проверка на обстоятелствата, изложени в нея.

(2) Комисията задължително изисква писмено становище от предприятието по чл. 238, ал. 1 относно обстоятелствата, посочени в жалбата.

(3) Комисията може да изисква допълнителни доказателства от жалбоподателя.

(4) Комисията може да възложи жалбата и преписката към нея за експертно становище от независими експерти.

Чл. 240. Комисията се произнася с решение по жалбата в двумесечен срок от постъпването ѝ.

Чл. 241. (1) В решението по чл. 240 комисията дава задължителни указания на предприятието за отстраняване на допуснатото нарушение в определен от комисията срок.

(2) Решението на комисията се изпраща на предприятието по чл. 238, ал. 1 и на жалбоподателя.

(3) Крайният потребител, независимо от действията, предприети по реда на чл. 238 и 239, във всеки момент от процедурата може да се обърне към компетентния съд за разрешаване на спора по съдебен ред или по реда на Закона за медиацията.

Чл. 242. (1) Комисията изготвя годишен анализ на жалбите по този раздел, в който установява причините, които са ги предизвикали.

(2) Анализът се включва в годишния доклад на комисията.

Чл. 243а. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, предприемат всички необходими действия, за да гарантират целостта на своите мрежи и по този начин да осигурят непрекъснато предоставяне на услуги по тези мрежи.

Чл. 243б.(1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, уведомяват незабавно комисията за всеки пробив в сигурността

или нарушаване на целостта, които са оказали значително въздействие върху функционирането на мрежите или услугите.

(2) Комисията може да информира обществеността или да изиска от предприятията да го направят, ако прецени, че е от обществен интерес пробивът да се оповести.

(3) Комисията по своя преценка може да информира за случаите по ал. 1 компетентните национални регулаторни органи на засегнатите държави - членки на Европейския съюз, и Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност.

(4) Комисията информира министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за случаите по ал. 1.

(5) Комисията представя веднъж годишно на Европейската комисия и на Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност обобщен доклад за получените уведомления по ал. 1 и за предприетите действия.

Чл. 243в. (1) Комисията може да изисква от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги:

1. да предоставят информация, необходима за оценяване на сигурността и/или целостта на техните услуги и мрежи, включително документираните политики за сигурност, и

2. да подложат сигурността на одит, извършван от квалифициран независим орган, и да предоставят резултатите от одита на комисията; разходите за одита са за сметка на предприятието.

(2) Комисията може да даде задължителни указания, включително срокове за изпълнение, на предприятията по ал. 1 да предприемат конкретни мерки за осигуряване на сигурността на мрежите и услугите, предоставяни чрез тях.

Защита на данните на потребителите

Чл. 248. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включително мрежи, поддържащи устройства за събиране на данни и идентификация, могат да обработват данни на потребителите, когато те са непосредствено предназначени за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

Чл. 250. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или обществени електронни съобщителни услуги, които събират, обработват и използват трафични данни за целите на дадено повикване или осъществяване на връзка, трябва след приключване на повикването или връзката да изтрият тези данни или да ги деперсонифицират, освен ако са непосредствено необходими за осъществяване на ново повикване или връзка или в случаите, предвидени в този закон.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, трябва да предоставят на потребителите точна и пълна информация за вида на трафичните данни, обработвани за целите на таксуването на абонатите и разплащанията по взаимно свързване, и за продължителността на такава обработка.

Чл. 250а.(1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 12 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, които са необходими за:

1. проследяване и идентифициране на източника на връзката;

2. идентифициране на направлението на връзката;

3. идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката;

4. идентифициране на типа на връзката;

5. идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;

6. установяване на идентификатор на ползваните клетки.

(2) Данните по ал. 1 се съхраняват за нуждите на разкриването и разследването на тежки престъпления и престъпления по чл. 319а - 319е от Наказателния кодекс, както и за издирване на лица.

(3) Други данни, включително разкриващи съдържанието на съобщенията, не могат да бъдат съхранявани по този ред.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да унищожат данните след изтичането на срока по ал. 1.

(5) За данни, до които е осъществен достъп и са били съхранени, ръководителят на органа, отправил искане за достъп, може да поиска предприятието, което ги е предоставило, да ги запази за срок не по-дълъг от 6 месеца, считано от датата на предоставяне.

(6) Данните по ал. 1 се обработват и съхраняват в съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни.

Чл. 250б. (1) Право да искат извършване на справка за данните по чл. 250а, ал. 1 съобразно тяхната компетентност имат ръководителите на:

1. специализираните дирекции, териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели на Държавна агенция "Национална сигурност";

2. Главна дирекция "Криминална полиция", Главна дирекция "Борба с организираната престъпност", Главна дирекция "Охранителна полиция", Главна дирекция "Гранична полиция", дирекция "Вътрешна сигурност", Столичната дирекция на вътрешните работи, областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и териториалните звена на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност";

3. службите "Военна информация" и "Военна полиция" към министъра на отбраната;

4. Националната разузнавателна служба.

(2) За достъп до данните по чл. 250а, ал. 1 се изготвя мотивирано писмено искане от съответния ръководител на органите по ал. 1, съдържащо:

1. правното основание и целта, за която е необходим достъпът;

2. регистрационния номер на преписката, за която е необходимо извършване на справка;

3. данните, които следва да се отразят в справката;

4. периода от време, който да обхваща справката;

5. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(3) За направените искания органите по ал. 1 водят специален регистър, който не е публичен.

Чл. 250в. (1) Достъпът до данните по чл. 250а, ал. 1 се осъществява след разрешение от председателя на районния съд или от оправомощен от него съдия по седалището на органа, който е поискал достъп, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните.

(2) Разпореждането по ал. 1 задължително съдържа:

1. данните, които следва да се отразят в справката;

2. периода от време, който да обхваща справката;

3. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните;

4. име, длъжност и подпис на съдията.

(3) За дадените разрешения или откази в съответните районни съдилища се води специален регистър, който не е публичен.

(4) За нуждите на наказателното производство данните по чл. 250а, ал. 1 се предоставят на съда и на органите на досъдебното производство при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(5) Достъпът до данни по чл. 250а, ал. 1, които се отнасят до председател на районен съд, негов възходящ, низходящ, брат или сестра, съпруг или лице, с което се намира

във фактическо съпружеско съжителство, се осъществява след разрешение от председателя на съответния окръжен съд.

Чл. 250г. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да осигурят възможност 24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата за постъпване на разпореждането по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2.

(2) Ръководителите на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни режими и/или услуги, изпращат на Комисията за регулиране на съобщенията списък, в който се посочват:

1. актуален адрес за получаване на разпореждането по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2;
2. име, презиме, фамилия и длъжност на оправомощените длъжностни лица, които да получават разпорежданията по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2, както и телефони за връзка с тях; при промяна на данните в срок до 24 часа се уведомява писмено Комисията за регулиране на съобщенията и нейният председател незабавно предоставя списъците на ръководителите на органите по чл. 250б, ал. 1.

Чл. 250д. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, извършват справка за данните по чл. 250а, ал. 1 след постъпване на разпореждане за достъп. Постъпилото разпореждане за достъп се регистрира в специален регистър, който не е публичен.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, във възможно най-кратък срок, но не повече от 72 часа от постъпването в предприятието на разпореждането

за достъп по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2, изпращат данните на длъжностното лице по чл. 250в, ал. 2, т. 3. Министърът на вътрешните работи или писмено оправомощени от него длъжностни лица могат да определят конкретен срок, в който данните да бъдат изпратени.

(3) Справка за данните по чл. 250а, ал. 1 в предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да извършват единствено длъжностни лица, писмено оправомощени от съответния ръководител на предприятието.

(4) След изготвянето ѝ справката се подписва от ръководителя на съответното предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, или от писмено оправомощено от него длъжностно лице. Справката се регистрира в специален регистър и се изпраща на определеното в разпореждането длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(5) При наличие на възможност разпореждането на съдията и справката по ал. 4 се изпращат по електронен път при спазване изискванията на Закона за електронното управление и Закона за електронния документ и електронния подпис.

Чл. 250е. Справката по чл. 250д, ал. 4, която не се използва при образуване на досъдебно производство, независимо дали представлява класифицирана информация, се унищожавя в 6-месечен срок от датата на получаването ѝ от тричленна комисия в състав, определен от съответния ръководител на органите по чл. 250б, ал. 1, за което се изготвя протокол.

Чл. 251. Данните по чл. 250а, ал. 1 могат да се предоставят по молба и на компетентен орган на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, който е в сила за Република България.

(2) Достъпът до данните по чл. 250а, ал. 1 се осъществява при постъпило искане от ръководител на главна или специализирана дирекция по чл. 250б, ал. 1, т. 1 и 2, след писмено разрешение от председателя на Софийския градски съд или от оправомощен от него съдия, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните.

За дадените разрешения или откази в Софийския градски съд се води специален регистър, който не е публичен.

(3) За резултата от изготвената справка за данните по чл. 250а, ал. 1 компетентният орган на другата държава се уведомява по предвидения в международния договор ред. Чл. 251а. Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 1 са при:

1. обществена телефонна услуга - телефонният номер на викация и данни за идентифициране на абоната или потребителя;
2. интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - идентификатор, определен за потребителя, идентификатор на потребителя и телефонен номер, определени за всяко съобщение, влизащо в обществената телефонна мрежа, данни за идентифициране на абоната или потребителя, за когото са определени IP адрес, идентификатор на потребителя или телефонен номер в момента на връзката.

(2) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 2 са при:

1. обществена телефонна услуга - набран номер (викан телефонен номер) и в случаите на допълнителни услуги, като пренасочване или прехвърляне на повикването, номер или номера, към които е маршрутизирано повикването, и данни за идентифициране на абоната или потребителя;
2. електронна поща по интернет и интернет телефония - идентификатор на потребителя или телефонен номер на получателя/ите на интернет телефонно повикване, данни за идентифициране на абоната или потребителя и идентификатор на получателя, за когото е предназначено съобщението.

(3) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 3 са:

1. при обществена телефонна услуга - дата и час на началото и края на връзката;
2. за интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - дата и час на влизане и излизане в/от услугата интернет достъп, основаващи се на определена часова зона, заедно с IP адреса, динамичен или статичен, определен за връзката от доставчика на услугата интернет достъп, и идентификатора на абоната или потребителя, дата и час на влизане и излизане в/от услугата електронна поща по интернет или интернет телефония, основаващи се на определена часова зона.

(4) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 4 са:

1. видът на използваната обществена телефонна услуга;
2. използваната интернет услуга при електронна поща по интернет или интернет телефония.

(5) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 5 са при:

1. фиксирана телефонна услуга - за викация и викания телефонен номер ;
2. обществена телефонна услуга, предоставяна чрез мобилна наземна мрежа - за викащ и викан телефонен номер; международен идентификатор на викация мобилен абонат (IMSI); международен идентификатор на викания мобилен абонат (IMSI); международен идентификатор на викащото мобилно крайно електронно съобщително устройство (IMEI); международен идентификатор на виканото мобилно крайно електронно съобщително устройство (IMEI); в случай на предплатени услуги - дата и час на началното активиране на услугата и етикет за местоположение - идентификатор на клетката, от която е активирана услугата и за идентифициране на абоната или потребителя;
3. интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - викация телефонен номер за комутируем достъп, цифрова абонатна линия (DSL) или друга крайна точка на инициатора на връзката.

(6) Данни по чл. 250а, ал. 1, т. 6 са административни адреси на клетки на мобилна наземна електронна съобщителна мрежа, от които е генерирано или в които е терминирано повикване.

Чл. 260. (1) Абонатите имат право да не получават детайлизирани сметки след изрична заявка.

(2) Предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги, предоставят безвъзмездно на абонатите детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и предоставят безвъзмездно достъп до информация в електронен вид относно месечните сметки за ползваните услуги. Детайлизираната сметка се предоставя в едномесечен срок, считано от датата на нейното издаване.

(3) Детайлизираната сметка съдържа най-малко следната информация:

1. всички видове ползвани от абоната услуги през разплащателния период;
2. брой на ползваните услуги;
3. обща стойност на всеки вид ползвани услуги;
4. общ размер на сметката;
5. размер на данъчните начисления върху сметката, изразен както в проценти към размера на сметката, така и в абсолютни стойности;
6. размер на отчисленията, които може да се дължат на абоната, съобразно начина на ползване на услугите, договорен между него и предприятието, предлагащо услугите;
7. общ размер на дължимата сума;
8. срок за плащане;
9. възможни начини за дистанционно плащане на сметката с необходимите за това данни;
10. идентификационни данни на предприятието, предоставящо услугите;
11. адреси, телефони и други начини за контакти с предприятието, предоставящо услугите.

(4) Предприятията по ал. 2 предоставят при поискване детайлизирана справка за ползваните телефонни услуги, която съдържа информация най-малко за:

1. вида на ползваната услуга за всяко осъществено повикване;
2. стойността на всяко осъществено повикване;
3. датата, часа и продължителността на всяко осъществено повикване;
4. номер на викация и викания краен потребител.

(5) Предприятията, които предоставят услугите, осигуряват на абонатите възможност да получават сметки на хартиен носител или в електронен вид.

Чл. 261. (1) Осъществяването на повиквания, съобщения или електронна поща със или без човешка намеса за целите на директния маркетинг и реклама се позволяват само при предварително получено съгласие на потребителя.

Съгласието може да бъде оттеглено по всяко време.

(2) Всяко лице, което е получило при търговска сделка за предоставяне на продукти или услуги данни, чрез които може да бъде осъществен контакт с потребителя по електронен път, може да използва тези данни за изпращане на съобщение за маркетинг и реклама на негови собствени сходни продукти или услуги, като дава възможност на всеки потребител безвъзмездно и по лесен начин:

1. да изразява несъгласие в момента на сключване на сделката;
2. да изрази несъгласие с бъдещо получаване на подобни съобщения, когато това не е направено в момента на сключване на сделката.

(4) Лицето по ал. 2 е длъжно да изпълнява всеки отказ за получаване на съобщения за маркетингови цели.

(5) Изпращането на съобщения за маркетингови и рекламни цели се забранява, дори когато са изпълнени изискванията на ал. 1 и 2, ако:

1. не може да се идентифицира лицето, което ги изпраща, или

2. съобщението не включва валиден адрес, на който получателят може да изпрати заявка за отказ от получаване на съобщения, или

3. съобщението не отговаря на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1 - 4 от Закона за електронната търговия, или

4. съобщението насърчава получателите да посетят уебсайтове, които не отговарят на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1 - 4 от Закона за електронната търговия.

Чл. 261а. (1) Комисията за защита на личните данни е наблюдаващ орган относно сигурността на данните, съхранявани съгласно чл. 250а, ал. 1.

(2) Като наблюдаващ орган Комисията за защита на личните данни упражнява надзор върху дейността на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за спазване на следните правила при съхранение на данните по чл. 250а, ал. 1 за гарантиране тяхната защита и сигурност:

1. съхраняваните данни са от същото качество и са предмет на същата сигурност и защита като аналогичните данни в мрежата;

2. осигуряване на подходящи технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба или промяна, или от непозволено или незаконно съхраняване, обработване, достъп или разкриване;

3. осигуряване на подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира, че до данните може да има достъп само специално упълномощен персонал;

4. данните, с изключение на онези, които са били предоставени на компетентните органи и са били запазени от тях, се унищожават в края на периода за съхранение, освен в изрично предвидените от закона случаи.

(3) За осъществяване на дейността си по ал. 2 Комисията за защита на личните данни има право да:

1. изисква в рамките на своята компетентност информация от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

2. дава задължителни указания, които подлежат на незабавно изпълнение.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ежегодно до 31 март предоставят на Комисията за защита на личните данни в качеството ѝ на наблюдаващ орган статистическа информация за:

1. случаите, при които са били предоставени данни на компетентните органи по чл. 250б, ал. 1 и чл. 250в, ал. 4;

2. времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която компетентните органи са поискали предаването на данните;

3. случаите, при които не е могло да се отговори на искането за данни.

(5) Комисията за защита на личните данни ежегодно предоставя на Народното събрание и на Европейската комисия обобщената информация по ал. 4 в двумесечен срок от получаването ѝ.

(6) В обобщената статистическа информация по ал. 4 и 5 не се съдържат лични данни.

Чл. 261б. (1) Народното събрание чрез комисия, определена с правилника за организацията и дейността му, осъществява парламентарен контрол и наблюдение на процедурите по разрешаване и осъществяване на достъп до данните по чл. 250а, ал. 1, както и за защита на правата и свободите на гражданите срещу незаконосъобразен достъп до тези данни.

(2) За осъществяване на дейността си комисията по ал. 1 има право:

1. да изисква в рамките на своята компетентност информация от органите по чл. 250б, ал. 1, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и Комисията за защита на личните данни;

2. да проверява реда и начина на съхраняване на данните по чл. 250а, ал. 1, на исканията и разпорежданията, както и реда за унищожаването на данните по чл. 250а, ал. 1 и чл. 250е;

3. на достъп до помещенията на органите по чл. 250б, ал. 1 и предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

4. да изготвя годишни доклади за извършените проверки и да прави предложения за подобряване на процедурите за съхраняване и обработване на данните по чл. 250а, ал. 1.

(3) Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Държавна агенция "Национална сигурност", Националната разузнавателна служба и главният прокурор ежегодно до 31 март изготвят обобщена статистическа информация за направените искания, издадените съдебни разпореждания, получените и унищожените справки за данните по чл. 250а, ал. 1, която предоставят на комисията по ал. 1.

(4) При констатирането на неправомерно използване, съхраняване или унищожаване на данните по чл. 250а, ал. 1 комисията уведомява съответните органи на прокуратурата, както и ръководителите на органите по чл. 250б, ал. 1 и на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за допуснатите нарушения. Ръководителите на органите и предприятията са длъжни да уведомят своевременно комисията за предприетите мерки за отстраняване на допуснатите нарушения.

(5) Комисията по ал. 1 уведомява служебно гражданите, когато спрямо тях е искан или осъществен неправомерен достъп до данни по чл. 250а, ал. 1.

(6) Гражданите не се уведомяват, когато това ще създаде опасност за постигане на целите по чл. 250а, ал. 2 или чл. 250в, ал. 4.

Чл. 261в. (1) В случай на нарушение на сигурността на лични данни предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, уведомява Комисията за защита на личните данни в тридневен срок от установяване на нарушението.

(2) Когато нарушението по ал. 1 може да повлияе неблагоприятно на лични данни или на неприкосновеността на личния живот на абонат или на друго лице, предприятието уведомява своевременно и съответното лице за констатираното нарушение.

(3) Абонатът или лицето по ал. 2 може да не бъде уведомявано за нарушението по ал. 1, когато предприятието е доказало пред Комисията за защита на личните данни, че е предприело подходящи технологични мерки за защита на сигурността на личните данни, които са обект на нарушението. Такива технологични мерки за защита правят данните неразбираеми за всяко лице, което няма право на достъп до тях.

(4) В случай че предприятието не е уведомило абоната или лицето по ал. 2 за нарушението на сигурността на личните данни, Комисията за защита на личните данни след разглеждане на възможните неблагоприятни последици от нарушението може да възложи на предприятието да уведоми съответното лице.

(5) При уведомяване на абоната или лицето се описват най-малко:

1. естеството на нарушението на сигурността на личните данни на потребителя;

2. точките за контакт, от които може да се получи повече информация;

3. препоръчителни мерки за смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от нарушението на сигурността на личните данни на абоната или на физическото лице.

(6) При уведомяване на Комисията за защита на личните данни за нарушение на сигурността на лични данни предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, освен информацията по ал. 5 посочва и:

1. описание на последиците от нарушението на сигурността на личните данни;

2. предложените или предприетите от предприятието мерки за отстраняване на нарушението.

Чл. 261г. (1) Комисията за защита на личните данни издава инструкции за обстоятелствата, при които предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, уведомяват потребителите за нарушения на сигурността на личните им данни, формата и начина на уведомяването. Инструкциите се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

(2) Комисията за защита на личните данни може да проверява изпълнението от предприятията на задължението им за уведомяване по ал. 1 и да налага санкции при неизпълнение.

(3) Комисията за защита на личните данни може да проверява техническите и организационните мерки, предприети от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/ или услуги, и да издава препоръки относно най-добрите практики по отношение на нивото на сигурност, което следва да бъде постигнато.

Чл. 261д. Предприятията поддържат регистър на нарушенията на сигурността на личните данни на потребителите. В регистъра се вписват фактите, свързани с нарушението, последиците от него и предприетите действия за справяне с тях.

Чл. 278. (1) Лицата, които пускат на пазара цифрови телевизионни устройства, предназначени за приемане на цифрови интерактивни телевизионни услуги върху интерактивни цифрови телевизионни платформи, са длъжни да осигуряват в тези телевизионни устройства наличието на отворени интерфейси за приложни програми (API), отговарящи на минималните изисквания на съответните стандарти или спецификации или стандартизационни документи.

(2) Предприятията, предоставящи обществени цифрови интерактивни телевизионни услуги върху интерактивни цифрови телевизионни платформи, са длъжни да използват отворен интерфейс за приложни програми.

(3) Лицата по ал. 1 и предприятията по ал. 2 си сътрудничат при предоставянето на оперативно съвместими телевизионни услуги за крайни потребители с увреждания.

(4) Лицата, притежатели на правата на приложни програми, осигуряват на предприятията по ал. 2 възмездно, при справедливи, разумни и равноправни условия цялата информация, необходима за предоставянето, в напълно функционална форма, на цифрови интерактивни телевизионни услуги, поддържани от тези интерфейси

Чл. 279а. Комисията определя с решение технически изисквания за осигуряване на оперативна съвместимост на потребителските цифрови телевизионни устройства.

Стандарти в областта на електронните съобщителни мрежи и/или услуги

Чл. 280. Предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да прилагат:

1. по отношение на радиосъоръженията и крайните далекосъобщителни устройства - българските стандарти, въвеждащи хармонизираните европейски стандарти, публикувани в официалния бюлетин на Българския институт за стандартизация, съответстващи на публикуваните в "Официален вестник" на Европейския съюз;

2. за осигуряване на оперативна съвместимост на електронните съобщителни услуги и за повишаване свободата на избор на потребителите на електронни съобщителни услуги - препоръчаните от Европейската комисия стандарти и/или стандартизационни документи, включени в списък, публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз.

(2) Когато няма публикувани стандарти и/или стандартизационни документи по ал. 1, т. 2, могат да се прилагат стандарти и/ или стандартизационни документи на европейските стандартизационни организации (Европейския институт за

стандартизация в далекосъобщенията, Европейския комитет за стандартизация и Европейския комитет за стандартизация в областта на електротехниката).

(3) Когато няма публикувани стандарти и/или стандартизационни документи по ал. 1, т. 2 и ал. 2, се прилагат международни стандарти или препоръки на Международния съюз по далекосъобщенията, Европейската конференция по пощи и далекосъобщения, Международната организация по стандартизация и Международната електротехническа комисия.

(4) Европейските и международните стандарти се въвеждат като български и се прилагат съгласно разпоредбите на Закона за националната стандартизация.

(5) Предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги, задължително прилагат стандартите и/или стандартизационните документи, определени като задължителни в "Официален вестник" на Европейския съюз.

(6) При определяне на изискванията към предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, комисията се съобразява с приложимите европейски и международни стандарти и/или стандартизационни документи.